

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2671/2022
13.10.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Весне Станковић, Јелене Ивановић, Катарине Манојловић Андрић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Милан Бијељић, адвокат из ..., против туженог „Прима Нова“ доо Лесковац из Лесковца, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 5435/21 од 15.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 13.10.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 5435/21 од 15.03.2022. године у одбијајућем делу другог става изреке и у трећем ставу изреке, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 5435/21 од 15.03.2022. године, у другом и трећем ставу изреке.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Првим ставом изреке пресуде Основног суда у Нишу П1 619/19 од 29.03.2021. године, исправљене решењем истог суда П1 619/19 од 10.01.2022. године, обавезан је тужени да по основу неисплаћене увећане зараде за прековремени рад за период од 01.06.2016. године до 31.05.2018. године тужиоцу исплати појединачно означене месечне износе од њихове доспелости до исплате. Другим ставом изреке обавезан је тужени да на име трошкова парничног поступка тужиоцу исплати 103.334,00 динара са законском затезном каматом на износ од 75.000,00 динара почевши од извршности пресуде, па до исплате.

Првим ставом изреке пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 5435/21 од 15.03.2022. године потврђена је пресуда Основног суда у Нишу П1 619/19 од 29.03.2021. године, исправљена решењем истог суда П1 619/19 од 10.01.2022. године, у усвајајућем делу првог става изреке, усвајајућем делу другог става изреке, у трећем ставу изреке и у усвајајућем делу четвртог става изреке и у том делу жалба туженог одбијена је као неоснована. Другим ставом изреке преиначена је пресуда Основног

суда у Нишу П1 619/19 од 29.03.2021. године, исправљена решењем истог суда П1 619/19 од 10.01.2022. године, у петом ставу изреке, тако што је обавезан тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 67.334,00 динара са законском затезном каматом на износ од 47.000,00 динара почев од дана извршности пресуде до исплате, док је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка преко наведеног износа, а до износа од 103.334,00 динара, са законском затезном каматом на износ од 75.000,00 динара обрачунат од извршности пресуде до исплате, одбијен као неоснован. Трећим ставом изреке одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против одбијајућег дела другог става и против трећег става изреке правоснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се сходно члану 404. став 1. ЗПП иста размотри као посебна.

Врховни касациони суд је на основу члана 404. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20), оценио да ревизија тужиоца није изузетно дозвољена.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Одредбом става 2. овог члана прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној с обзиром на то да у конкретној ситуацији не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и новог тумачења права, а при чему се предмет тужбеног захтева и одлука у делу који се ревизијом побија односе на трошкове поступка, као споредна тражења.

Врховни касациони суд је испитао као и дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези са чланом 413. ЗПП и утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП прописано је да, ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним овим захтевом меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се вредност главног захтева. Одредбом става 2. овог члана прописано је да се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка, не узимају у обзир ако не чине главни захтев.

Сагласно цитираним законским одредбама под главним захтевом подразумева се захтев странке због кога се поступак води, док се споредним тражењима сматрају захтеви странке који се истичу поводом или у вези са главним захтевом, односно потраживања акцесорне природе у односу на главни захтев. Споредна тражења се

узимају у обзир само када су истакнута као главно потраживање и тада се према том потраживању одређује вредност предмета спора.

Како се ревизијом другостепена пресуда побија у односу на трошкове парничног поступка – првостепеног и другостепеног, који у конкретној ситуацији не чине главни захтев, то тужиочева ревизија није дозвољена.

У конкретној ситуацији, у преиначујућем одбијајућем делу другог става изреке другостепене пресуде нема места ни примени члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП у вези са дозвољеношћу ревизије с обзиром на то да се истима одлучује о делу трошкова поступка и законској затезној камати обрачунатој на исте, као споредном тражењу.

У складу са датом правном аргументацијом Врховни касациони суд је сходно члану 404. и члану 413. ЗПП одлучио као у првом и другом ставу изреке овог решења.

Како тужиочева ревизија није усвојена, то је сходно члану 165. став 1. ЗПП као неоснован одбијен његов захтев за накнаду трошкова ревизијског поступка.

**Председник већа-судија
Марина Милановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић